



Силабус навчальної дисципліни «Освітологія»

Спеціальність	<i>Всі спеціальності</i>
Освітня програма	<i>Всі освітні програми</i>
Освітній рівень	<i>Другий (магістерський) рівень вищої освіти</i>
Статус дисципліни	<i>Вибіркова</i>
Мова викладання, навчання та оцінювання	<i>Українська</i>
Курс / семестр	<i>1 рік навчання 2 семестр</i>
Кількість кредитів ЄКТС	<i>5 кредитів</i>
Розподіл годин за формами освітнього процесу та видами навчальних занять	<i>Лекції – 20 год.</i>
	<i>Практичні (семінарські) – 20 год.</i>
	<i>Лабораторні – 0 год.</i>
	<i>Самостійна робота – 110 год.</i>
Форма семестрового контролю	<i>Залік</i>
Кафедра	<i>Кафедра педагогіки, іноземної філології та перекладу, 1 корпус, ауд. 502, сайт кафедри: http://www.kafpif.hneu.edu.ua/</i>
Викладач (-і)	<i>Полякова Анна Анатоліївна, к. пед. н., доцент.</i>
Контактна інформація викладача (-ів)	<i>Anna.Polyakova@hneu.net</i>
Дні навчальних занять	<i>Лекція: <u>згідно діючого розкладу занять</u> Практичні: <u>згідно діючого розкладу занять</u></i>
Консультації	<i>На кафедрі педагогіки, іноземної філології та перекладу, очні, відповідно до графіку консультацій, індивідуальні, чат в ПНС</i>

Мета навчальної дисципліни: забезпечити поглиблену теоретичну підготовку до розуміння сфери освіти в її сталому розвитку та сприяти формуванню знань про досягнення та протиріччя теорії та практики функціонування сучасних освітніх систем; професійний розвиток компетентності менеджерів освіти на основі вивчення освіти як сфери міждисциплінарного наукового знання.

Структурно-логічна схема вивчення дисципліни:

Пререквізити	Постреквізити
-	-
-	-

Зміст навчальної дисципліни

Змістовий модуль 1. Освітологія як напрям науки та комплексне дослідження в галузі освіти.

Тема 1. Освітологія та її наукові витоки

1.1 Історія поняття освітологія.

1.2 Предмет і завдання дисципліни «Освітологія».

1.3 Відмінності між теорією освіти та освітологією?

Тема 2. Історія та етимологія терміна освітологія

2.1 Сутність та складові терміна освітологія.

2.2 Приклади категорій освітології.

2.3 Походження терміну освітологія.

Тема 3. Складові освітологічної підготовки.

3.1 Навчання, виховання та освітологія: різниця між термінами.

3.2 Дисципліни, суміжні з освітологією.

3.3 Джерела розвитку освітніх систем.



Тема 4. Освітологія як міждисциплінарний предмет.

4.1 Аспекти та складові освітології.

4.2. Критичні категорії для розподілу педагогічної науки на підкатегорії.

Тема 5. Освіта як соціальний інститут і специфічний сегмент правового та економічного простору

5.1 Освіта як соціальний інститут. Взаємодія освіти з іншими соціальними інститутами. Класифікація соціальних інститутів, їх особливості та призначення. Соціальна норма.

5.2 Соціальна політика в галузі освіти. Соціальними суб'єктами є учасники освітнього процесу, їхні потреби та стосунки. Правовідносини у сфері освіти. Освітня політика.

5.3 Сфера освіти як самостійна галузь економіки, духовного виробництва та матеріального накопичення. Освіта як економічне явище та фактор економічного зростання.

Змістовий модуль 2. Виховні принципи функціонування освітніх систем

Тема 6. Конкурентоспроможність освітніх систем.

6.1 Поняття конкуренції та конкурентоспроможності освітніх систем.

6.2 Основні фактори глобальної конкуренції на ринку освітніх послуг.

6.3 Вплив глобалізації на освітні реформи.

6.4 Освіта як сфера проєктування.

6.5 Моніторинг освіти.

6.6 Стандартизація та конвергенція освіти.

6.7 Методика оцінки ефективності інноваційної політики вищих навчальних закладів.

Тема 7. Інноваційний розвиток освітніх систем

7.1 Європейські стратегії розвитку освітніх систем.

7.2 Фактори, що впливають на розвиток освітніх систем.

7.3 Освітні інновації.

7.4 Інноваційна освітня діяльність.

7.5 Особливості інноваційної освіти.

7.6 Інноваційна політика вищого навчального закладу.

Тема 8. Критичні категорії для формування аналітичної, нормативної та емпіричної метаосвіти

8.1 Обов'язки дослідників освітології.

8.2 Знання про освітологію або освітологічні знання.

8.3 Швидкість набуття знання або постійність знання та репрезентації знань.

8.4 Спектр педагогічних знань.

8.5 Діапазон знань як сукупність рівнів, видів і форм знань.

8.6 Розуміння освітології.

Тема 9. Професійна освіта в контексті педагогічних досліджень.

9.1 Структура глобальної вищої освіти.

9.2 Типи освітніх систем.

9.3 Система освіти Франції.

9.4 Система освіти Великобританії.

9.5 Система освіти Німеччини.

Тема 10. Освітні інновації та їх характеристика.

10.1 Особливості дистанційного навчання.

10.2 Моделі навчальних закладів.

10.3 Досвід дистанційного навчання в Європі.

10.4 Система оцінювання дистанційного навчання в різних європейських університетах.

Матеріально-технічне (програмне) забезпечення дисципліни

Мультимедійний проєктор, ПНС ХНЕУ ім. С. Кузнеця, ZOOM

Форми та методи оцінювання

Університет використовує 100 бальну накопичувальну систему оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти.



Поточний контроль здійснюється під час проведення лекційних, практичних (семінарських) занять і має на меті перевірку рівня підготовленості здобувача вищої освіти до виконання конкретної роботи і оцінюється сумою набраних балів.

Підсумковий контроль включає семестровий контроль, який проводиться у формі диференційованого заліку.

Максимально можлива кількість балів за поточний контроль упродовж семестру для дисципліни форма контролю якої залік – 100 та мінімально можлива кількість балів – 60.

Поточний контроль включає наступні контрольні заходи: компетентнісно-орієнтовні завдання, поточна контрольна робота; самостійна творча робота.

Більш детальна інформація щодо системи оцінювання та накопичування балів з навчальної дисципліни наведена у робочому плані (технологічній карті) з навчальної дисципліни.

Політики навчальної дисципліни

Дотримання чесної академічної поведінки у навчанні, уникнення будь-яких проявів академічної недоброчесності; якісна підготовка до навчальних занять; самостійне виконання поточних навчальних завдань, завдань поточного контролю; самостійне виконання завдань підсумкового контролю результатів навчання; дотримання законодавства про авторське право та суміжні права.

Здобувачі вищої освіти відповідальні за свою академічну поведінку, мають давати моральну оцінку власним вчинкам. Викладач має створити умови до формування середовища партнерства та академічної чесності. Викладач несе відповідальність за оцінювання унікальності тексту есе, письмових робіт та за процес прозорого, відкритого, чесного оцінювання результатів навчання загалом.

Відсутність без поважних причин вважається прогулом. Відсутність через поважні причини має бути підтверджена – надання документу, що підтверджує причину пропуску занять.

За умови виконання завдань, передбачених робочим планом, пізніше встановленого терміну завдання оцінюється за шкалою відповідно до дати надання виконаних завдань.

Більш детальну інформацію щодо компетентностей, результатів навчання, методів навчання, форм оцінювання, самостійної роботи наведено у Робочій програмі навчальної дисципліни